

Danmark bedst kan bevares. Det kan en kort og klar arealforvaltningslov og en ændring af naturbeskyttelsesloven rette op på.

Arealforvaltningen i Danmark bør bygge på en enkel og let forståelig klassificering af landskabet. Der er i princippet tre arealtyper på land: vild natur, ekstensivt udnyttet natur og intensivt udnyttede arealer.

Den vilde natur er områder, hvor naturen er helt overladt til sin egen frie udvikling, og hvor det kun er naturkræfterne og de vilde dyr og planter, der påvirker dem. Det er f.eks. urørte skove, visse klitheder, moser og kær, kildevæld, småøer og mange strande og kystkliner. Husdyr hører i princippet ikke hjemme i den vilde natur, men kan i visse tilfælde substituere de vilde planteædere, som mennesket har udryddet. Vild natur kræver ingen pleje bortset fra eventuel bekæmpelse af invasive, fremmede arter og eventuel etablering af stier til sikring af offentlighedens adgang.

Ekstensivt udnyttet natur er arealer, der ikke må gødes, sprøjtes eller drænes, og hvor der ikke må bygges eller etableres anlæg uden særlig dispensation. Områderne udnyttes typisk til rekreative formål og til skovbrug og ekstensivt landbrug i form af kvæggæsning, hæslet eller anden ekstensiv drift. Den ekstensivt udnyttede natur omfatter skove, enge, overdrev og de fleste heder, klitområder og strandenge. Områdernes naturværdi er kulturbetinget, dvs. afhængig af en fortsat ekstensiv brug. Truslerne er på en ene side ophør af drift og på den anden side intensivning af driften.

Den ekstensivt udnyttede natur udgør hovedparten af det, vi normalt forstår ved »natur« i Danmark.

De intensivt udnyttede arealer er resten af landet. Her kan man dyrke jorden intensivt eller bygge og etablere anlæg, i det omfang det er lovligt efter miljøbeskyttelseslovens bestemmelser og muligt efter bl.a. planlovens og naturbeskyttelseslovens bestemmelser om zoner, beskyttelseslinjer osv.

Den nye arealforvaltningslov bør definere disse tre arealtyper og fastsætte rammer, metoder og procedurer for arealudpegningen og den løbende revision af arealudpegningen i forhold til de overordnede, nationale mål i Naturplan Danmark.

Naturbeskyttelseslovens § 3 skal omformuleres, således at skov og krat bliver en beskyttet naturtype. Det er besynderligt og problematisk, at krat og skov – den mest udbredte naturlige naturtype i Danmark – ikke er omfattet af naturbeskyttelsesloven. En indlemmelse af skov i naturbeskyttelsesloven vil på ingen måde udelukke skovdrift, ligesom den nuværende naturbeskyttelseslov jo heller ikke udelukker ekstensiv landbrugsdrift på enge, heder og overdrev.

Når skov bliver omfattet af naturbeskyttelsesloven, vil et lysåbent naturområde – f.eks. en eng eller en hede – ikke længere vokse ud af beskyttelsen, hvis man beslutter at lade arealet springe i skov.

Fredede arealer og Natura 2000-områder (internationale naturbeskyttelsesområder udpeget på baggrund af EU's direktiver) vil som regel, men ikke altid, være en delmængde af den vilde natur og den ekstensivt udnyttede natur.

Ad c) Styrkelse af miljølovgivningen, så miljøbelastningen fortsat bliver reduceret for både private og industrien, herunder ikke mindst landbruget

Naturen bliver både på land og i vandet stadig påvirket af forurening. Forureningsbekæmpelse og miljølovgivning har vist sig at være absolut nødvendig, både af hensyn til vores sundhed og af hensyn til naturen. Udledningen af tungmetaller, svovl og næringsstoffer fra husholdning og industri er faldet markant, og det har gavnet luftkvaliteten og vandkvaliteten meget. Forslagsstillernes forslag til Naturplan Danmark vil samlet set være til stor gavn for vandmiljøet i vandløb, søer og havet.

Imidlertid er udledningen og det diffuse tab af næringsstoffer stadig meget stort i Danmark og de fleste steder højere, end naturen på langt sigt kan tåle. Udledningerne kommer navnlig fra landbruget, men også fra trafik og i nogen grad fra industri og beboelse især spredt bebyggelse i det åbne land.

Derfor bør kravene til såvel landbrug, trafik, industri som private fortsat skærpes, samtidig med at ny teknologi tages i anvendelse for at reducere tabet af stoffer, der er til skade for naturen, mest muligt. For at lette vejen til at opfylde disse krav bør der indføres enkle og smidige regler for indførelse og brug af ny, miljøvenlig teknologi. Skærpelsen af love og bekendtgørelser på miljøområdet bør gå hånd i hånd med løbende revisioner af vandmiljøplanen, pesticidhandlingsplanen og andre miljøhandlingsplaner. For landbrugets vedkommende vil en fortsat udvikling hen imod økologisk landbrug tillige være et egnet middel.

Ad d) Gennemførelse af en lands- og kommuneplanlægning, der sikrer eksisterende natur og genopretning af natur.

I henhold til EU-landenes beslutning om at standse tilbagegangen i den biologiske mangfoldighed senest i 2010 har de ansvarlige myndigheder på naturområdet – kommunerne – brug for et enkelt og rationelt handlingsgrundlag. Kommuneplanlægningen vil blive mere logisk og langt mere simpel, hvis man indfører en praksis med at skelne mellem vild natur, ekstensiv